

Hlavní název: Český lev
Datum vydání výtisku: 10.9.1871
Číslo výtisku: 73
Druh dokumentu: číslo periodika
ISSN: 1803-0262
Číslo stránky: (2)

SYSTEM
♦KRAMERIUS♦

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerius@nkp.cz

Bídání i žádost. Až jen majitel či majitelé ulice odloží svou zbytkařskou vzdorostnost a podají svou žádost k městské radě, nejistě se jim dle možnosti vyhoví. Fronštát nezděl městská rada samovolně záložku pod alkotou, dokud majitel sami nepodají svou žádost. Myslím ostatně, že v této věci nemůžeme se usmířit ještě nesí na domácí pořádku.

V tajemné sestavě uděleno právo městského pp. Josefa Polemámu, Františku Jonášovi, obuvníkovi Antonínu Helmovi, obchodníku v kožích. Dále bylo vše cestných neoprávněných zde se zdržujících z obvodu města vysvětleno.

Na to se schází až o 11% hodině ukončila.

Poprava Jana Janečka

Již v pátek hromilo se takřka město načež cizinci, kteří z daleka přijeli, aby byli přítomni děsňánského divadlu, jeho bohudiky u nás již jen zřídka se provozuje. Západní dráha náhodou nebo úmyslně značně přispěla k četné návštěvě Plzně, napředavší v pátek zábavní vlak z Prahy a z Brna do Plzně.

První osudy Jana Janečka a jeho odsouzení krajanským soudem v Plzni jsou našim čtenářům již známý. Zde dodáváme ještě následující: Rossudek nad Janem Janečkem stvrzen byl c. k. výšším zemským soudem nálezem ze dne 26. června 1871, nejvyšším soudním dvorem pak nálezem ze dne 18. července 1871. Jeho Veličenstvo císař rakouský uznal nejvyšším rozhodnutím ze dne 24. srpna 1871, aby c. k. nejvyšší soudní dvůr v Janečkem pro právu nakládal, načež soudní dvůr tento výnosem ze dne 29. srpna 1871 nalezl, aby se trest smrti na Janu Janečkově vykonal, a bylo c. k. krajanskému soudu výkazem rozkazem ze dne 30. srpna 1871 nařízeno, aby dle zákona jednal.

Ortel smrti byl Janu Janečkovi v jeho vězení oznámen dne 7. září 1871 v 9 hodin dopoledne.

Po prohlášení zapíral znovu, že by byl čím vinen a pravil, že ví, že jíž nemí žádne spravedlnosti na světě, i že se tedy osudu svému odevzdává. Na to žádal kněze a — žest mází plzeňského. — Druhé žádosti jeho bylo jen tak dalece výhovné, že se mu dalo jen tolík piva, aby se neopil.

Od prohlášení rozsudku byl stále střežen, dva a dozorem vězňů seděli v celí, ostatní stál u dveří. — Praví se, že učinil pokus samovraždy, nemůžeme však ručiti za pravdivost této pověsti.

Poslední hodiny svého života bavil se Jan Janeček hlasně hrou v karty se střežicím hodosem. — Také si vyzádal od duchovního povolení, aby si směl využít karty. — Učiniv to, prahl kartami o zem, řek: I ty slofecně karty mne klamou.

Připravy jeho konal p. P. Plevka, koperátor zdejší fary, který též Jana Janečka na popravu doprovodil.

Dne 9. září, kdy ortel měl být vykonán, již časné z rána k 3. hodině bylo živo. — V dlouhé ulici, kdež jsou zadní vrata trestnice, jimiž Jan Janeček byl vyvzen, postaven celý řík vojska, jež je zde posádkou. — Ostatní protistravničti široké a prostranné této ulice bylo již před pátem hodinou v pravém slova smyslu preplňeno. O půl paté hodině čtvrta byla měsíční kaple věznic, již Jan Janeček byl přítomen. V čas hodin vyvzen byl odsouzený s trestnicí. Po boku mu seděl p. P. Plevka, proti němu dva četníci, za ním žalářský p. Pták. Vášn obklopen byl vojskem, načež celý pravidlo se hnul dlouhou a dominikánskou ulici, po západní straně náměstí, Ráškovou ulici na klatovskou silnici.

Zatím když před čestou hodinou v plném trosku jel na popravu provázen jsem třemi kyrynskými.

Zevnější jeho pohled ovšem valně odpouruje tomu, jak si kata predstavujeme. Ještě to mladý elegantní odány muž, přijemného zevnějšku a intelligentní tváře. Vlasy má plavé, kadeřavé.

Na popravu zatím byla přivezena čibice. Ještě to prkno až 2 sáhy dlouhé a až 3 až 4 palce tlusté. Do země bylo zakopáno až na 4 stopy. Ve výšce as sedmi stop zaražen byl osudný hák, na hoře skřipec, po němž odsouzenec měl být vytažen.

Kolem popravště shromážděno bylo ohromné množství svědavého lidu, mezi nimi hojně ženských a dětí. Tři popravě samé bylo nejméně 50 až 60.000 lidu přítomno.

Nicméně stálo několik četníků a policejních strážníků k udržení pořádku, který teprve po příchodu vojaka z části byl porušen.

Až ve tři čtvrtě na sedmou přišly odsouzenec na popravu. — Když poněkud utíkem zmítek vojskem způsobený, sestoupil Jan Janeček s pomocí četníků a vozu i předstoupil před tradičního radu zemského p. Urbana, který se slory: "Odevzdávám Vám tohoto odsouzence, " odevzdal jej katu, který ho postavil pod čibici.

Popravy k popravě byly následující:

Aby telo při umírání nemohlo sebou trhati, byl odsouzenec řemenem a provásky od ramen až k nohoum úplně svázán, ruce byly ku predu svázány. Na jednom řemenu na zádech byl kruh. Se skřipec doloží provaz, jenž na konci měl hák, který do kruhu byl zavěšen, aby odsouzenec vytáhnout byti mohl. — Pod čibicí byl od-souzenec na nohou svázán a zde mu privázán jiný provaz, který provlečen byl přes menší skřipec, umístěný v příruču při samé zemi. — Provaz ten měl účel, aby se za táhlo, aby oprátku tím rychleji odsouzence zardousila. — Když tyto přípravy byly vykonány, přistoupil k odsouzenci a dal mu oprátku na krk. Jest to poměrně tenký provaz, ovšem z nejsilnější příze, jež měl vydřeti nejen tělo odsouzenec, nýbrž i silu dvou mužů, kteří dole na provaze táhli. — Na to dal kat znamení, načež odsouzenec na čibici vahárku vytázen byl až k takové výši, že kat stojící na vysokém podstavci dosáhl mu hlavy. — Nyní upravit oprátku zavěsil ji na hák, načež spuštěn provaz, na němž odsouzenec byl vytázen, takže až o půl stopy spadl. Kat mu držel oči a ústa a upravoval hlavu. Zároveň zatáhli dva muži za provaz na nohou uvázany. Asi za dvě nebo tři minuty byl odsouzenec mrtev, aniž by byl sebou hnul. Celý výkon popravy trval as pět minut. Pak sejmů kat a mrtvoly řemeny a provazy a oznámlí tradičněmu radovi, že exekuce jest vykonána. Nato přistoupili soudní lekářové pp. dr. Jahn a dr. Šel i konstatovali, že odsouzenec jest mrtev, načež soudní komise i kat se svými pomocníky opustily popravisko, i když nežádou pouze politický komisař p. Hücker s několika četníky.

Na čest k popravisti choval se Jan Janeček velmi skrouceně i modil se stále s p. P. Plevkou. Tvář jeho byla smrtelnou úzkostí zamilána, při paměti zůstal do poslední chvíle. Ještě když ho táhli na čibici a duchovní nad ním odříkával modlitby za umírající, pohyboval rtouma. Nepromluvil však ani slovo.

Mrtvola zůstala až do 5. hodiny večer viset, načež byla sejmuta. Po celou tu dobu ovšem hrnuly se tam zástupy zvědavých.

Ze při tlačenici dlouhovrstáci, nedbajíc odsouzeného bývalého "kolegy," pilně pracovali a houjně žně měli, dosvědčuje hojný počet občanů, kteří berou hodinek, kapesních čítaček atd. domů se navratili. Několik osob při tlačenici omldelo. Stromy podél klatovské silnice přeplněny byly zvědavými, takéž přečetné vozy kolem popravisko rozezvané.

Za popravisté vyhliadkuta byla zadní část vojenského cvičiště, při samém již poli, u polní cesty k Vejprnicku vedoucí. Jest to as půl hodiny cesty za Plzeň, v pravo od silnice klatovské.

Zprávy místní a venkovské.

— **Výlet Sokola.** Jak už dříve sděleno, podnikne naš Sokol dnes v neděli odpoledne výlet na louku za Bukovcem. Jest to totéž místo, kam učiněný výlet spojený s velejním cvičením o svěcení praporu našeho Sokola r. 1868. Účastníci tehdejšího výletu budou se pamatovati na rosočné město nejkrásnejší krajinky v našem okolí, kdež tenkrát se zde na nesmírného učestnictví Sokolů i obecenstva pestrý, bujarý život a žává zábava, kteráho bohužel byla přerušena bouří a deštěm. Jest to tedy vzhledem k našavájící slavnosti sjednoty sokolské na den 24. t. m. položeného jakými upamatováním a nemine se zajisté účinkem, anot nadieněn tehdejší pro národní sokolovnu slavnost pěnčenou bude i na tuto rostavájící. Velká ohlášení na rosoči osnamuje jiždu zvláštním vlaken, kterýž v lese zastaví na 1. hod. odpoledne, odjed na 7 hod. večer. Cena jiždy tam i spět jest 40 kr.

— **V občanské besedě odhývá se příště středu hudební zábava.**

— **Není až nad účadní rychlosť.** Jíž dne 26. září 1871 zadal několik občanů námitky proti volbě v Hromicích k zdejšímu c. k. hejtmanství. Až douf nedostalo se jim odpovědi. A pře se zákon, že v jisté době mnohem krátké volby mají být vyhlízeny. V čem to věz?

— **Obchodní škole p. Q. Teisslers uděleno**

bylo výnosem zemského školního rady právo veřejnosti,

takže vysvědčení na ústavech těch budou mít tužit

platnost, jako na veřejných školách státních, zemských

i obecných.

— **Neštěstí.** Dne 8. t. m. odpoledne utopil

se v řece Mlýn nad koščíkou továrnou p. Kohna

Josefa Richtera, kupecký řečenánek z Neustadtu a byl

co mrtvola vytázen. — Dne 19. t. m. odpoledne

spadl a ležel při stavbě domu p. Hanela na novém

tržišti 16letý sečník učenec Michal Ban. Poranil

se tělo do hlavy, o jeho zadržení se pochybuje.

— **Cikáni.** Za přičinou pověsti, že v okolí

plesněkům rodovaly jsou stupň cikánek a žáto

ve dvoře když na servity. Pan Napravil z Lufan

dva sádrové sošky. Paní Bellánová dva skleněná poháry.

— **Poprava Jana Janečka.** Poprava Jana Janečka

začala včas na jediného cikána. Policejní stráž pak po celou noc byla v hotovosti.

— **Při popravě Jana Janečka** staly se krádeže. Jeden dělník z Přeštic vedl řupáka, probanáho to líbala, který nedlouho trest v Klatovech si odsekal, poté křížem do Přeštic. Když přišli po silnici k místu blízko vojenského cvičiště, stanul tam zrovna přívod s Janečkem. K pobídnutí řupáka nechal se přívodčí pochnouti, aby se spolu podívali na popravu pověstného řupáka. Přívodčí pilně se díval, se čibicí řupáka nevěděl a díval se na muže Janečka, nýbrž vylídl a díval kapšení hodinky, jež se říkaly dvěma panáky odcizil, načež přívodčímu zmizel.

— **Důstojnická zábava.** Při vjezdu po silnici do Plzně bavil se jistý důstojník tím, že svého sluha bil a jemu spísal.

— **Zpráva záložny plzeňské** ze dne 3. září 1871. **Příjem:** 1. Hotovost z roku 1870. 9082 sl. 40 kr. 2. **Příjem rezervního fondu** 384 sl. kr. 3. **Vklady** 406.020 sl. 14 kr. 4. **Splacené** půjčky 1.107.350 sl. 14 kr. 5. **Splacené úroky** 25.283 sl. 8 kr. 6. **Příjmy ročník 618 sl. 32 kr. Dohromady** 1.548.738 sl. 8 kr. **Vydané:** 1. Vyplacené vklady 282.495 sl. 24 kr. 2. Vyplacené úroky 1367 sl. 70 kr. 3. Příjmeno p. úděm 1.252.476 sl. 10 kr. 4. **Zakoupeno** 4315 sl. — kr. 5. **Výdaje ročník 2243 sl. 87 kr. Dohromady** 1.542.897 sl. 91 kr. **Hotovost v pokladnici** 5840 sl. 17 kr.

Načeráni jak se každý v čase epidemické uplavice cíli cholery zachovávat má.

Nikdo nemá dosavadě pravou představu o vývoji cholery, tolik ale přece víme ze skušenosti, že se na cholery rostoucí nejčastěji lidé, kteří sobě nepodávají život, nepořádají v jídle a v pití, báni aneb zastavují zažívání pokrmů přijatých dostanou, ježeb, an se jim vše nepatravou být záda, sobě nepověřívou; aneb lidé, kteří se v nečistých světnících u nemocných dlouho zdržují. Rádno tedy, aby každý zachovával následující pravidla:

Kdo dole zažívá, s chutí jíš a jinak pojde život vedeť, nemění náleživo ve svém životním pořádku, ovšem ale se vystříhej požívání nápadnějšího pokrmu nebo nápoje na př. nezralého, skázeného ovoce a zeleniny podobného, jakož i tučného skázeného masa nebo ryb, nevypečeného, stuchiého chleba, zasmrklých, zlepšenlivých aneb jinak skařených pokrmů, starého syra, houzovatých nedobré vařených jídél, jakož i nevykysáleho, kalného, špatného nebo skysáleho piva, a vůbec nepožívaj pokrmu, který se ti obyčejně oškliví, aneb o kterém víš, že i v jiných časech tobě nevadí. — Kdož by prodával špatné pokrmy nebo nápoje, budiž udán třída.

Za pětadvacátého žaludku neb opilstvím člověk na cholera rostastonati se může, vůbec známo jest; z té pětiny vystříhej se v čase panující cholery přílišného hodování a nechod ku pijáckým schránkám.

Máš-li slabý žaludek, který snadno pokazit se může, varuj se bez výminky syrového ovoce, zvláště tvrdých hrušek a jablík, melounů, okurkového salátu, syrové feny, mrkví a řekve, atd. rovněž i ryb, přišli tučného vepřového neb skopového masa, aneb masa s tučné husy nebo kachny, jitrovic, sýra, vaječný tvrdý, hub, teplého chleba, teplého počívka atd. nebo všechny ty a podobné pokrmy jsou těžce záživné, a mohou na zdraví uškodit, zvláště tehdejší, když se pondě na noc aneb bez chuti ve větší hojnosti požívají.

Nejlepší snídání je polívka, aneb, kde to může být, káva. Zámožnější občané v každé obci mají zvláště o to péči miti, aby chudým v obci se nacházejícím i dvakrát za den něco teplého a vařeného se poskytlo.

Voda živá neb studená čerstvá a čistá jest nápoj nejjednodušejší; špatnou, kalnou, vlašnou vodu ale nikdo pít nemá. Jil-li výkly na sklenici piva, zvláště i v čas cholery při tom nápoji, až jeli dobré. Kdo rád sklenku koňáky neb vína, neuškodi mu ani v čas cholery, jest když přísně střídmoti zachová.

Zastavení každého, které i v nejjednoduším letě přibídoti se může, bedlivě se varuj, tak se může na př. zastudit, kdož by, mají tělo započené, se napil studeného nápoje dříve se ochladiv, aneb kdož se v takových okolnostech studeně koupá, do průvanu se postavi, aneb, kdo na dešti promoknou nepřevlékně se aneb jas započený neb uškáty za chladného večera pod širým nebem se posadí nebo položí. (Dok.)

V. výkaz

předmětů darovaných ve prospěch stavby národního divadla v Praze k rukou klubu dřívějších plesněků.

Pani Marie Poprová dva velké vázy na květiny, Pan Frant. Matěs koženou tobolku. Paní Kateřina Antočová sošku na výšky. Paní Anna Borecková z Budějovic sošku. Paní Adamová z Budějovic výšiván podstavec na hodinky výšky pětisík na tabák. Paní Marie Schwarzová album. Paní Feithnerová misu na kompot. Paní Voglová polští na špendlík a porcelánovou cukrárku. Paní Švendová dva sklovní vázy na květiny. Paní Josefa Tušnerová kožíšek a dva taštičky na ovoce. Paní Bruschová výšky na péra a dva výšky pásky na servity. Pan Napravil z Lufan dva sádrové sošky. Paní Bellánová dva skleněná poháry. Paní Anna Hrubá podstavec na doutníky a cukrárku.